

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 691/2013,

annettu 19 päivänä heinäkuuta 2013,

asetuksen (EY) N:o 152/2009 muuttamisesta näytteenotto- ja määrittämenetelmien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallista valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Näytteenotto- ja määrittämenetelmistä rehujen virallista valvontaa varten 27 päivänä tammikuuta 2009 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 152/2009⁽²⁾ tunnustetaan tarve päivittää näytteenottoa koskevia säännöksiä, jotta viimeaikainen kehitys rehujen valmistus-, varastointi-, kuljetus- ja markkinointitavoissa voidaan ottaa huomioon.
- (2) Näytteenotto kasvi- ja eläinperäisessä rehussa tai sen pinnalla olevien torjunta-ainejäämien virallista valvontaa varten on suoritettava yhteisön näytteenottomeneteltyistä kasvi- ja eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien virallisessa tarkastuksessa ja direktiivin 79/700/ETY kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission direktiivin 2002/63/EY⁽³⁾ mukaisesti. Direktiivissä 2002/63/EY säädetyt näytteenottovaatimukset ovat vähimmäisvaatimuksia ja tässä asetuksessa säädetyt näytteenottovaatimukset ovat yleensä vähintään yhtä tiukkoja tai tiukempia kuin kyseiset vähimmäisvaatimukset, lukuun ottamatta lopullisen näytteen kokoa tiettyjen tuotteiden osalta. Koska tämä asetus sisältää lopullisen näytteen kokoa koskevia säännöksiä torjunta-ainejäämien valvontaa varten, tässä säädetyt näytteenottomenetelmät voidaan soveltaa myös torjunta-ainejäämien valvonnassa.

- (3) Komission asetuksessa (EU) N:o 619/2011⁽⁴⁾ säädetään rehun virallisessa valvonnassa käytettävistä näytteenotto- ja määrittämenetelmistä tutkittaessa sellaisen muuntogeenisen aineksen esiintymistä, jota koskeva lupamenettely on kesken tai jonka lupa ei ole enää voimassa. Näytteenoton osalta asetuksessa (EU) N:o 619/2011 viitataan asetuksen (EY) N:o 152/2009 säännöksiin, joilla vahvistetaan näytteen kokoa koskevat erityissäännökset. Tällä asetuksella käyttöön otettavat muutokset sisältävät näytteen kokoa koskevia erityissäännöksiä; sen vuoksi asetuksella (EY) N:o 152/2009, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, säädetyt näytteenottomenetelmät olisi sovellettava myös valvottaessa asetuksen (EU) N:o 619/2011 noudattamista.
- (4) Uuden näytteenottomenetelmän käyttöön ottamiseksi tarvitaan tietty aika.
- (5) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 152/2009 olisi muutettava.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset, eikä Euroopan parlamentti tai neuvosto ole vastustanut niitä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 152/2009 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Rehujen virallisessa valvonnassa suoritettava näytteenotto, erityisesti rehun sisältämien ainesosien, mukaan lukien ainekset, jotka sisältävät muuntogeenisiä organismeja (GMO) tai koostuvat tai on valmistettu niistä, Euroopan parlamentin

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 54, 26.2.2009, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 187, 16.7.2002, s. 30.⁽⁴⁾ EUVL L 166, 25.6.2011, s. 9.

ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 (*) määriteltyjen rehun lisäaineiden ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/32/EY (**) määriteltyjen haitallisten aineiden määrittämiseksi, on suoritettava liitteessä I vahvistettujen menetelmien mukaisesti.

Liitteessä I vahvistettua näytteenottomenetelmää sovelletaan rehun valvonnassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 396/2005 (***) määriteltyjen torjunta-ainejäämien määrittämiseksi sekä asetuksen (EU) N:o 619/2011 noudattamisen valvonnassa.

(*) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.

(**) EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10.

(***) EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1.”

- 2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteessä I olevalla tekstillä.
- 3) Korvataan liite II tämän asetuksen liitteessä II olevalla tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2013.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE I

"LIITE I

NÄYTTEENOTTOMENETELMÄT

1. TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Rehujen virallisessa valvonnassa käytettävät näytteet on otettava seuraavassa esitettyjen menetelmien mukaisesti. Näin saatujen näytteiden katsotaan edustavan koko tutkittavaa erää.

Edustavan näytteenoton tarkoituksena on ottaa erästä pieni osaerä siten, että osaerästä määritettävä tekijä edustaa keskimääräisesti koko tutkittavaa rehuerää. Erästä tulee ottaa osanäytteitä kauttaaltaan useista kohdista erää. Nämä osanäytteet yhdistetään sekoittamalla kokoomanäytteeksi, josta muodostetaan edustavan jakomenettelyn avulla erää edustavat lopulliset näytteet.

Jos rehuerän visuaalisessa tarkastuksessa todetaan, että näytteenoton kohteena oleva rehuerän osa eroaa laadultaan muusta rehusta niin se käsitellään erillisenä osaeränä. Jos rehua ei ole mahdollista jakaa erillisiin osaiin, sitä käsitellään yhtenä eränä. Tällöin asia mainitaan näytteenottoraportissa.

Jos todetaan, että rehu, josta on otettu näytteet tämän asetuksen säännösten mukaisesti, ei täytä EU:n vaatimuksia ja kyseinen rehu on osa samaan luokkaan kuuluvaa tai samaa kuvausta vastaavaa rehuerää, on oletettava, että tämä säädöstenvastaisuus koskee koko rehuerää, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä ei täyttäisi EU:n vaatimuksia.

2. MÄÄRITELMÄT

- Erä: tunnistettava määrä rehua, jolla on määritetty olevan yhteisiä ominaisuuksia kuten alkuperä, lajike, pakkaustapa, pakkaaja, lähettäjä tai pakkausmerkinnät, jos kyse on tuotantoprosessista, yksittäisessä laitoksessa samoja tuotantoparametreja käyttäen tuotettu tuotantoerä tai useita tällaisia tuotantoeriä, jos ne on tuotettu yhtäjaksoisesti ja varastoidaan yhdessä.
- Tutkittava erä: erä tai tunnistettava osa erästä tai osaerästä.
- Sinetöity näyte: näyte, joka on sinetöity siten, ettei näytteeseen pääse käsiksi rikkomatta tai poistamatta sinettiä.
- Osanäyte: määrä, joka on otettu tutkittavan erän yhdestä kohdasta.
- Kokoomanäyte: tutkittavan erän eri kohdista otetuista osanäytteistä muodostettu yhteisnäyte.
- Supistettu näyte: kokoomanäytteen osa, joka on saatu kokoomanäytteestä edustavasti supistamalla.
- Lopullinen näyte: supistetun näytteen osa tai homogenisoidun kokoomanäytteen osa.
- Laboratorionäyte: laboratoriolle tarkoitettu näyte (laboratorion vastaanottama näyte), joka voi olla lopullinen näyte, supistettu näyte tai kokoomanäyte.

3. YLEISET SÄÄNNÖKSET

- Näytteenottajat: näytteitä ottavat toimivaltaisen viranomaisen tähän tehtävään valtuuttamat henkilöt.
- Näyte on sinetöitävä siten, ettei näytteeseen pääse käsiksi rikkomatta tai poistamatta sinettiä. Sinetin merkin olisi oltava selvästi tunnistettavissa ja selvästi näkyvillä. Vaihtoehtoisesti näyte voidaan panna astiaan, joka voidaan sulkea siten, ettei sitä voi avata ilman, että astia tai säiliö rikkoutuu pysyvästi; näin estetään astian tai säiliön käyttö uudelleen.
- Näytteen tunnistaminen: näyte on merkittävä pysyvästi ja siten, että yhteys näytteenottopöytäkirjaan on selvä.
- Kustakin kokoomanäytteestä otetaan vähintään kaksi lopullista näytettä: vähintään yksi valvontaa (valvontatoimenpiteitä) varten ja yksi rehualan toimijaa (oikeusturvaa) varten. Yksi lopullinen näyte voidaan ottaa myös vertailunäytteeksi. Jos kokoomanäyte homogenisoidaan kokonaisuudessaan, niin lopulliset näytteet otetaan homogenisoidusta kokoomanäytteestä edellyttäen, että tällainen menettely on jäsenvaltiossa noudatettavien rehualan toimijoiden oikeuksia koskevien sääntöjen mukainen.

4. VÄLINEISTÖ
- 4.1 Näytteenottovälineiden on oltava valmistettu materiaaleista, jotka eivät aiheuta kontaminaatiota tuotteista otettuihin näytteisiin. Laitteistojen, joita käytetään useita kertoja, tulee olla ristiinkontaminaation välttämiseksi helppoja puhdistaa.
- 4.2 **Kiinteiden rehujen näytteenottoon suositellut välineet**
- 4.2.1 *Manuaalinen näytteenotto*
- 4.2.1.1 Tasapohjainen kauha, jossa on pystysuorat sivuseinämät.
- 4.2.1.2 Näytteenottokaira, jossa on pitkä ura tai osastoja. Kairan mittojen on oltava oikeassa suhteessa tutkittavaan erään (esim. säiliön syvyys, säkin mitat) sekä rehun raekokoon.

Jos näytteenottokairassa on useita aukkoja, tulee aukkojen olla kairassa osastoittain jaettuna tai aueta eriaikaisesti, jotta voidaan varmistaa, että näytettä saadaan kerättyä koko kairan pituudelta.

- 4.2.2 *Mekaaninen näytteenotto*
- Asianmukaista mekaanista laitetta voidaan käyttää otettaessa näytteitä liikkeessä olevasta rehuerästä. Asianmukaisella tarkoitetaan sitä, että näytettä otetaan ainakin liikkeessä olevan rehun koko kerrostumasta.
- Rehun ollessa liikkeessä (voimakkaasti virtaavana) rehuerän näytteenotossa voidaan käyttää automaattisia näytteenkeräjiä.
- 4.2.3 *Näytteenjakolaite*
- Supistettujen näytteiden valmistukseen edustavasti olisi käytettävä laitetta, joka on suunniteltu jakamaan näyte suunnilleen yhtä suuriin osiin, jos se on mahdollista ja asianmukaista.

5. OSANÄYTTEIDEN LUKUMÄÄRÄÄ KOSKEVAT MÄÄRÄLLISET VAATIMUKSET

- Osanäytteiden lukumäärää koskevia 5.1 ja 5.2 kohdan määrällisiä vaatimuksia sovelletaan tutkittaviin eriin, joiden koko on enintään 500 tonnia ja joista voidaan ottaa näyte edustavasti. Kuvattu näytteenottomenettely pätee myös rehumäärille, jotka ovat suurempia kuin tutkittavalle erälle määrätty enimmäiskoko edellyttäen, että jäljempänä olevissa taulukoissa esitetty osanäytteiden enimmäismäärä jätetään huomiotta ja osanäytteiden lukumäärä määritetään menettelyn asianomaisessa osassa (katso 5.3 kohta) annetulla neliöjuurikaavalla ja kokoomanäytteen vähimmäiskokoa korotetaan suhteessa tarkastettavaan rehumäärään. Tämä ei estä suuren rehuerän jakamista pienempiin osiin, joista kustakin otetaan näytteet 5.1 ja 5.2 kohdassa kuvatun menettelyn mukaisesti.
- Tutkittavan erän on oltava sen kokoinen, että näyte voidaan ottaa kaikista erän kohdista.
- Hyvin suuriin eriin tai osiin (> 500 tonnia) sekä eriin, jotka kuljetetaan tai varastoidaan siten, että näytteenottoa ei voida suorittaa tämän luvun 5.1 ja 5.2 kohdassa esitetyn näytteenottomenetelmän mukaisesti, sovelletaan 5.3 kohdan mukaista näytteenottomenetelmää.
- Jos lainsäädännössä edellytetään, että rehualan toimija noudattaa tätä asetusta pakollisen laadunvarmistusmenettelynsä puitteissa, rehualan toimija voi toiminnallisia ominaisuuksia huomioon ottaakseen poiketa tässä luvussa säädetyistä määrällisistä vaatimuksista, jos rehualan toimija on toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla osoittanut näytteenottomenettelyn vastaavuuden edustavuuden osalta ja jos toimivaltainen viranomainen on antanut siihen luvan.
- Jos edellä kuvattua näytteenottomenetelmää ei poikkeustapauksissa ole mahdollista määrällisten vaatimusten osalta soveltaa ilman erälle aiheutuvaa kaupallista vahinkoa (esimerkiksi pakkausmuotojen tai kuljetus- tai varastointitapojen vuoksi), joka ei ole hyväksyttävissä, voidaan soveltaa vaihtoehtoista näytteenottomenetelmää edellyttäen, että se on mahdollisimman edustava sekä tarkkaan kuvattu ja dokumentoitu.

5.1 Osanäytteitä koskevat määrälliset vaatimukset sellaisten ainesosien tai tuotteiden valvonnan osalta, jotka ovat tasaisesti jakautuneina rehussa

5.1.1 Kiinteä irtorehu

Tutkittavan erän koko	Pienin vaadittu osanäytteiden lukumäärä:
≤ 2,5 tonnia	7
> 2,5 tonnia	$\sqrt{20 \times \text{tutkittavan erän tonnimäärä} (*)}$, kuitenkin enintään 40 osanäytettä

(*) Jos saatu luku ei ole kokonaisluku, se pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun.

5.1.2 Nestemäinen irtorehu

Tutkittavan erän koko	Pienin vaadittu osanäytteiden lukumäärä:
≤ 2,5 tonnia tai ≤ 2 500 litraa	4 (*)
> 2,5 tonnia tai > 2 500 litraa	7 (*)

(*) Jos nestettä ei saada homogeeniseksi, osanäytteiden lukumäärää on korotettava.

5.1.3 Pakattu rehu

Rehu (kiinteä ja nestemäinen) voidaan pakata pusseihin, säkkeihin, tölkkeihin, tynnyreihin jne., joihin viitataan taulukossa yksikköinä. Näytteet suurista yksiköistä (≥ 500 kiloa tai litraa) on otettava irtorehua koskevien säännösten mukaisesti (katso 5.1.1 ja 5.1.2. kohta).

Tutkittavan erän koko	Pienin vaadittu yksiköiden lukumäärä, joista on otettava (vähintään) yksi osanäyte (*)
1–20 yksikköä	1 yksikkö (**)
21–150 yksikköä	3 yksikköä (**)
151–400 yksikköä	5 yksikköä (**)
> 400 yksikköä	¼ sellaisten yksiköiden √ lukumäärästä, joista tutkittava erä koostuu (***), kuitenkin enintään 40 yksikköä

(*) Jos yksikön avaaminen saattaa vaikuttaa analyysiin (esim. herkästi pilaantuvat kosteat rehut), osanäyte on avaamaton yksikkö.

(**) Jos yksikön sisällön paino on enintään 1 kilo tai yksi litra, osanäyte on yhden alkuperäisyksikön sisältö.

(***) Jos saatu luku ei ole kokonaisluku, se pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun.

5.1.4 Rehukakut ja nuolukivet

Näyte on otettava vähintään yhdestä rehukakusta tai yhdestä nuolukivestä tutkittavan erän jokaista 25 yksikköä kohti, kuitenkin enintään 4 rehukakusta tai nuolukivestä.

Jos rehukakun tai nuolukiven paino on enintään yksi kilo, osanäyte on yhden rehukakun tai yhden nuolukiven sisältö.

5.1.5 Karkearehu/nurmirehu

Tutkittavan erän koko	Pienin vaadittu osanäytteiden lukumäärä (*)
≤ 5 tonnia	5
> 5 tonnia	√ 5 x tutkittavan erän tonnimäärä (**), kuitenkin enintään 40 osanäytettä

(*) Jos vaadittuja osanäytteitä ei ole mahdollista ottaa tietyissä tilanteissa (esim. säilörehu) aiheuttamatta sellaista vahinkoa erälle, jota ei voida hyväksyä, niin näissä tapauksissa voidaan soveltaa vaihtoehtoista näytteenottomenetelmää. Ohjeet tällaisten erien näytteenottoa varten laaditaan ennen tämän asetuksen soveltamisen voimaantuloa.

(**) Jos saatu luku ei ole kokonaisluku, se pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun.

5.2 Osanäytteitä koskevat määrälliset vaatimukset sellaisten ainesosien tai tuotteiden valvonnan osalta, jotka todennäköisesti ovat epätasaisesti jakautuneina rehussa

Näitä osanäytteitä koskevia määrällisiä vaatimuksia käytetään seuraavissa tilanteissa:

- rehuaineiden sisältämien aflatoksiinien, torajyvän, muiden mykotoksiinien ja haitallisten kasviperäisten epäpuhtauksien valvonta
- ainesosan, mukaan lukien muuntogeeninen aines, tai sellaisen aineen, jonka odotetaan olevan epätasaisesti jakautuneena rehussa, ristikontaminaation valvonta.

Jos valvontaviranomaisella on vahva epäily siitä, että tällaista epätasaista jakautumista tapahtuu myös rehuseoksen sisältämän ainesosan tai aineen ristikontaminaatiotapauksessa, voidaan soveltaa jäljempänä olevassa taulukossa olevia määrällisiä vaatimuksia.

Tutkittavan erän koko	Pienin vaadittu osanäytteiden lukumäärä:
< 80 tonnia	Katso 5.1 kohdan määrälliset vaatimukset. Otettavien osanäytteiden lukumäärä on kerrottava 2,5:llä.
≥ 80 tonnia	100

5.3 Osanäytteitä koskevat määrälliset vaatimukset hyvin suurten erien osalta

Jos kyseessä ovat suuret tutkittavat erät (tutkittavat erät > 500 tonnia), otettavien osanäytteiden lukumäärä = 40 osanäytettä + $\sqrt{}$ tonnia sellaisten aineiden tai tuotteiden valvonnan osalta, jotka ovat tasaisesti jakautuneina rehussa tai 100 osanäytettä + $\sqrt{}$ tonnia sellaisten ainesosien tai aineiden valvonnan osalta, jotka ovat todennäköisesti epätasaisesti jakautuneina rehuaineissa.

6. KOKOOMANÄYTETTÄ KOSKEVAT MÄÄRÄLLISET VAATIMUKSET

Tutkittavaa erää kohti riittää yksi kokoomanäyte.

	Rehujen tyyppi	Kokoomanäytteen vähimmäiskoko (*) (**)
6.1	Irtorehu	4 kg
6.2	Pakattu rehu	4 kg (***)
6.3	Nestemäinen tai puolijuokseva rehu	4 litraa
6.4	Rehukakut ja nuolukivet:	
6.4.1	yksikköpaino yli 1 kg	4 kg
6.4.2	yksikköpaino enintään 1 kg	neljän alkuperäisen rehukakun tai nuolukiven paino
6.5	Karkearehu/nurmirehu	4 kg (****)

(*) Jos näytteenoton kohteena oleva rehu on arvokasta, kokoomanäytteen määrä voi olla pienempi, jos asia kuvataan ja dokumentoidaan näytteenottopöytäkirjassa.

(**) Rehun virallisessa valvonnassa käytettävistä näytteenotto- ja määritysmenetelmistä tutkittaessa sellaisen muuntogeenisen aineksen esiintymistä, jota koskeva lupamenettely on kesken tai jonka lupa ei ole enää voimassa, 24 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 619/2011 (EUVL L 166, 25.6.2011, s. 9) säännösten mukaisesti muuntogeenisen aineksen esiintymisen valvomiseksi otetussa kokoomanäytteessä on oltava vähintään 35 000 siementä/jyvää. Näin ollen maissin osalta kokoomanäytteen koon on oltava vähintään 10,5 kg ja soijapavun osalta 7 kg. Muiden siementen ja jyvien, kuten ohran, hirssin, kauran, riisin, rukiin ja vehnän sekä rapsinsiementen osalta 4 kg:n kokoinen kokoomanäyte vastaa yli 35 000:ta siementä.

(***) Pakatun rehun osalta kokoomanäytteen 4 kg:n kokoa ei ehkä ole mahdollista saavuttaa johtuen yksittäisten yksiköiden koosta.

(****) Jos kyse on karkearehusta tai nurmirehusta, jonka ominaispaino on pieni (esim. heinä, olki), kokoomanäytteen koon on oltava vähintään 1 kg.

7. LOPULLISIA NÄYTTEITÄ KOSKEVAT MÄÄRÄLLISET VAATIMUKSET

Lopulliset näytteet

Analyysi tehdään vähintään yhdestä lopullisesta näytteestä. Analyysia varten valmistetun lopullisen näytteen määrän on oltava vähintään:

Kiinteä rehu	500 g (*) (**) (***)
Nestemäinen tai puolijuokseva rehu	500 ml (*)

(*) Asetuksen (EU) N:o 619/2011 säännösten mukaisesti muuntogeenisen aineksen esiintymisen valvomiseksi otetussa lopullisessa näytteessä on oltava vähintään 10 000 siementä/jyvää. Näin ollen maissin osalta lopullisen näytteen koon on oltava vähintään 3 000 g ja soijapavun osalta 2 000 g. Muiden siementen ja jyvien, kuten ohran, hirssin, kauran, riisin, rukiin ja vehnän sekä rapsinsiementen osalta 500 g:n kokoinen lopullinen näyte vastaa yli 10 000:ta siementä.

(**) Jos kokoomanäytteen koko on huomattavasti pienempi kuin 4 kiloa tai litraa (ks. alaviitteet, 6 kohta), lopullinen näyte voi olla myös pienempi, jos asia kuvataan ja dokumentoidaan näytteenottopöytäkirjassa.

(***) Jos näytteet otetaan palkokasveista, viljanjyvistä ja pähkinöistä torjunta-ainejäämien määrittämiseksi, lopullisen näytteen on oltava vähintään 1 kg komission direktiivin 2002/63/EY säännösten mukaisesti (EYVL L 187, 16.7.2002, s. 30).

8. NÄYTTEENOTTOMENETELMÄ ERITTÄIN SUURIA ERIÄ TAI SELLAISIA ERIÄ VARTEN, JOTKA VARASTOIDAAN TAI KULJETETAAN SITEN, ETTÄ NÄYTTEENOTTO KOKO ERÄSTÄ EI OLE TOTEUTETTAVISSA

8.1 **Yleiset periaatteet**

Jos erän kuljetus- tai varastointitapa on sellainen, ettei osanäytettä voida ottaa koko erästä, suositetaan näytteenotto tehtäväksi silloin kuin rehuerä on liikkeessä.

Jos kyse on suurista rehun varastointiin tarkoitetuista varastoista, toimijoita olisi rohkaistava asentamaan varastoon sellaiset laitteet, joilla on mahdollista ottaa näytteet (koneellinen näytteenottolaite) koko varastoidusta erästä.

Jos sovelletaan tässä 8 luvussa säädettyjä näytteenottomenetelmiä, rehualan toimijalle tai sen edustajalle on ilmoitettava näytteenottomenetelmästä. Jos rehualan toimija tai sen edustaja kyseenalaistaa tämän näytteenottomenetelmän, rehualan toimijan tai sen edustajan on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisuus ottaa näytteet koko erästä rehualan toimijan tai sen edustajan kustannuksella.

8.2 **Laivalla kuljetettavat suuret erät**

8.2.1 *Dynaaminen näytteenotto laivalla kuljetettavista suurista eristä*

Näytteenotto laivalla kuljetettavista suurista eristä suoritetaan mieluiten silloin, kun rehuerä on liikkeessä (dynaaminen näytteenotto).

Näytteenotto suoritetaan lastiruumakohtaisesti (yksikkö, joka voidaan erottaa fyysisesti). Lastiruumat tyhjennetään kuitenkin osittain yksi toisensa jälkeen siten, että alkuperäinen fyysinen erottelu ei enää varastotiloihin siirron jälkeen ole voimassa. Näytteenotto voidaan sen vuoksi suorittaa alkuperäisen fyysisen erottamisen mukaan tai varastotiloihin siirron jälkeisen erottamisen mukaan.

Laivan lastin purku voi kestää useita päiviä. Näytteenotto on yleensä suoritettava säännöllisin väliajoin koko purkamisen keston ajan. Virallisen tarkastajan läsnäolo näytteenotossa koko purkamisen keston ajan ei kuitenkaan välttämättä aina ole toteutettavissa tai tarkoituksenmukaista. Näytteet voidaan sen vuoksi ottaa koko erän (tutkittava erä) osasta. Osanäytteiden lukumäärä määritetään tutkittavan erän koon mukaan.

Jos näyte otetaan osasta samaan luokkaan kuuluvaa tai samaa kuvausta vastaavaa rehuerää ja on todettu, että kyseinen erän osa ei täytä EU:n vaatimuksia, on oletettava, että sama koskee koko rehuerää, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä ei täyttäisi EU:n vaatimuksia.

Vaikka virallinen näyte otetaan automaattisesti, tarkastajan läsnäolo on tarpeen. Jos automaattisessa näytteenotossa käytetään kuitenkin ennalta asetettuja parametreja, joita ei voida muuttaa näytteenoton aikana ja jos osanäytteet kerätään sinetöityyn astiaan, joka estää mahdolliset väärinkäytökset, tarkastajan läsnäolo vaaditaan ainoastaan näytteenoton alussa, aina kun astia on tarpeen vaihtaa ja näytteenoton lopussa.

8.2.2 *Staattinen näytteenotto laivalla kuljetettavista eristä*

Jos näytteenotossa käytetään staattista tapaa, on sovellettava samaa menetelmää kuin ylhäältä käsin päästävien varastointitilojen (siilot) ollessa kyseessä (katso 8.4.1 kohta).

Näytteenotto on suoritettava erän/lastiruuman siitä osasta, johon on pääsy (yläpuolelta). Osanäytteiden lukumäärä määritetään tutkittavan erän koon mukaan. Jos näyte otetaan osasta samaan luokkaan kuuluvaa tai samaa kuvausta vastaavaa rehuerää ja on todettu, että kyseinen erän osa ei täytä EU:n vaatimuksia, on oletettava, että sama koskee koko rehuerää, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä ei täyttäisi EU:n vaatimuksia.

8.3 **Näytteenotto varastoihin sijoitetuista suurista eristä**

Näytteenotto on suoritettava erän siitä osasta, johon on pääsy. Osanäytteiden lukumäärä määritetään tutkittavan erän koon mukaan. Jos näyte otetaan osasta samaan luokkaan kuuluvaa tai samaa kuvausta vastaavaa rehuerää ja on todettu, että kyseinen erän osa ei täytä EU:n vaatimuksia, on oletettava, että sama koskee koko rehuerää, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä ei täyttäisi EU:n vaatimuksia.

8.4 **Näytteenotto varastotiloista (siilot)**

8.4.1 *Näytteenotto siiloista, joihin on (helppo) pääsy yläpuolelta*

Näytteenotto on suoritettava erän siitä osasta, johon on pääsy. Osanäytteiden lukumäärä määritetään tutkittavan erän koon mukaan. Jos näyte otetaan osasta samaan luokkaan kuuluvaa tai samaa kuvausta vastaavaa rehuerää ja

on todettu, että kyseinen erän osa ei täytä EU:n vaatimuksia, on oletettava, että sama koskee koko rehuerää, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä ei täyttäisi EU:n vaatimuksia.

8.4.2 Näytteenotto siloista, joihin ei ole pääsyä yläpuolelta (suljetut silot)

8.4.2.1 Siilot, joihin ei ole pääsyä yläpuolelta (suljetut siilot) ja joiden koko on > 100 tonnia

Tällaisiin siloihin varastoiduista rehuista ei voida ottaa näytteitä staattisesti. Jos siilossa olevasta rehusta on otettava näyte, eikä lähetystä ole mahdollista siirtää, on sovittava toimijan kanssa siitä, että toimija ilmoittaa tarkastajalle, milloin silo tyhjenetään, jotta näytteenotto voidaan suorittaa liikkuvasta rehusta.

8.4.2.2 Siilot, joihin ei ole pääsyä yläpuolelta (suljetut siilot) ja joiden koko on < 100 tonnia

Menettelyssä näyte otetaan kaatamalla 50–100 kilon suuruinen määrä astiaan, josta näyte otetaan. Kokoomanäytteen koko vastaa koko erää ja osanäytteiden lukumäärä liittyy siilosta astiaan näytteenottoa varten kaadettuun määrään. Jos näyte otetaan osasta samaan luokkaan kuuluvaa tai samaa kuvausta vastaavaa rehuerää ja on todettu, että kyseinen erän osa ei täytä EU:n vaatimuksia, on oletettava, että sama koskee koko rehuerää, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä ei täyttäisi EU:n vaatimuksia.

8.5 Näytteenotto suurissa suljetuissa säiliöissä olevasta irtorehusta

Tällaisista eristä voidaan usein ottaa näytteet vain purkamisen yhteydessä. Joissakin tapauksissa, kun rehuerän purkua ei ole mahdollista suorittaa tuonti- ja tarkastuspaikassa, olisi näytteet otettava tällaisten säiliöiden purun yhteydessä.

9. NÄYTTEIDEN OTTAMISTA, VALMISTAMISTA JA PAKKAAMISTA KOSKEVAT OHJEET

9.1 Yleistä

Näytteet on otettava ja valmistettava viipymättä noudattaen varotoimenpiteitä, joilla varmistetaan, ettei tuote muutu tai saastu. Kaikkien näytteiden kanssa kosketuksiin joutuvien välineiden sekä pintojen ja säiliöiden on oltava puhtaita ja kuivia.

9.2 Osanäytteet

Osanäytteet on otettava satunnaisesti koko tutkittavasta erästä, ja niiden on oltava suunnilleen samansuuruisia.

Osanäytteen koon on oltava vähintään 100 grammaa tai karkearehun/nurmirehun tapauksessa vähintään 25 grammaa johtuen tällaisen rehun pienestä ominaispainosta.

Jos 8 kohdassa vahvistetun näytteenottomenetelmän sääntöjen mukaisesti on otettava alle 40 osanäytettä, niin osanäytteiden koon on oltava suhteessa vaadittuun kokoomanäytteen vähimmäiskokoon (katso 6 kohta).

Jos kyse on pakattujen rehujen näytteenotosta pienistä eristä, jolloin määrällisten vaatimusten mukaan on otettava rajallinen määrä osanäytteitä, osanäyte on yhden alkuperäisen yksikön sisältö, joka ei ylitä yhtä kiloa tai yhtä litraa.

Jos kyse on pakattujen rehujen näytteenotosta pienistä yksiköistä (esim. < 250 g), niin osanäytteen koko riippuu yksikön koosta.

9.2.1 Irtorehu

Näytteenotto voidaan tarvittaessa tehdä rehuerää siirrettäessä (lastauksen tai purkamisen yhteydessä).

9.2.2 Pakattu rehu

Kun 5 luvun mukainen lukumäärä yksiköitä on valittu näytteenottoa varten, kunkin yksikön sisällöstä otetaan osa kairaa tai kauhaa käyttäen. Tarvittaessa näytteet otetaan vasta, kun yksiköt on erikseen tyhjennetty.

9.2.3 Homogeeniset ja homogenoituvat nestemäiset tai puolijuoksevat rehut

Kun 5 luvun mukainen lukumäärä yksiköitä on valittu näytteenottoa varten, sisältö on tarvittaessa homogenoitava ja vaadittava määrä näytettä otettava kustakin yksiköstä.

Osanäytteet voidaan ottaa myös sisältöä tyhjennettäessä.

9.2.4 Nestemäiset tai puolijuokevat rehut, joita ei voi homogenoida

Kun 5 luvun mukainen lukumäärä yksiköitä on valittu näytteenottoa varten, on näytettä otettava rehun eri kerroksista.

Osanäytteet voidaan ottaa myös sisältöä tyhjennettäessä, kuitenkin siten, että ensimmäisiä fraktioita ei oteta talteen.

Kummassakin tapauksessa näytteen kokonaismäärän on oltava vähintään 10 litraa.

9.2.5 Rehukakut ja nuolukivet

Kun 5 luvun mukainen lukumäärä rehukakkuja tai nuolukiviä on valittu näytteenottoa varten, niin jokaisesta kakusta tai kivistä voidaan ottaa pala. Jos epäillään, että rehukakku tai nuolukivi on epähomogeeninen, näytteeksi voidaan ottaa koko rehukakku tai nuolukivi.

Jos rehukakun tai nuolukiven paino on enintään yksi kilo, niin osanäyte on yhden rehukakun tai yhden nuolukiven sisältö.

9.3 Kokoomanäytteen koostaminen

Kokoomanäyte muodostetaan sekoittamalla osanäytteet keskenään.

9.4 Lopullisen näytteen valmistaminen

Kokoomanäytteen sisältämä näytemateriaali on sekoitettava huolellisesti ⁽¹⁾.

— Kukin näyte laitetaan asianmukaiseen säiliöön/astiaan. On toteutettava kaikki tarvittavat varotoimenpiteet, jotta vältetään näytteen koostumuksen muuttuminen, saastuminen tai turmeltuminen kuljetuksen tai varastoinnin aikana.

— Jos kyse on rehuun tasaisesti jakautuneiden ainesosien tai aineiden valvonnasta, kokoomanäyte voidaan edustavasti supistaa vähintään 2,0 kiloon tai 2,0 litraan (supistettu näyte) ⁽²⁾ ensisijaisesti käyttämällä joko koneellista tai automaattista näytteenjakolaitetta. Jos valvotaan torjunta-ainejäämien esiintymistä palkokasveissa, viljanjyvissä ja pähkinöissä, supistetun näytteen vähimmäiskoko on 3 kiloa. Jos rehutyyppi on sellaista, että näytteenjakolaitetta ei voida käyttää tai laitetta ei ole käytettävissä, näyte voidaan supistaa neljännesmenetelmällä. Supistetuista näytteistä valmistetaan sen jälkeen lähes sama lukumäärä lopullisia näytteitä (valvontatoimenpiteitä, oikeusturvaa ja vertailua varten), jotka täyttävät 7 luvussa vahvistetut määrälliset vaatimukset. Jos kyse on sellaisten ainesosien, muuntogeeninen aines mukaan lukien, tai aineiden valvonnasta, jotka ovat todennäköisesti epätasaisesti jakautuneina rehuaineissa, kokoomanäytteen on oltava:

— täydellisesti homogenoitu ja jaettu jälkepäin lopullisiksi näytteiksi tai

— supistettu vähintään 2 kiloksi tai 2 litraksi ⁽³⁾ käyttämällä mekaanista tai automaattista näytteenjakolaitetta. Vain siinä tapauksessa, että rehutyyppi on sellainen, ettei näytteenjakolaitetta voida käyttää, näyte voidaan tarvittaessa supistaa neljännesmenetelmällä. Asetuksen (EU) N:o 619/2011 puitteissa suoritettavan muuntogeenisen aineksen esiintymisen valvontaa varten supistetussa näytteessä on oltava vähintään 35 000 siementä/jyvää, jotta olisi mahdollista ottaa vähintään 10 000 siemenen/jyvän lopulliset näytteet valvontatoimenpiteitä, puolustautumista ja vertailua varten (katso 6 luvun alaviite ^(**) ja 7 luvun alaviite ^(*)).

9.5 Näytteiden pakkaaminen

Säiliöt tai pakkaukset sinetöidään ja varustetaan etiketillä siten, ettei niitä voi avata vahingoittamatta sinettiä. Koko etiketin on oltava suljettu sinetillä.

9.6 Näytteiden toimittaminen laboratorioon

Näyte lähetetään viipymättä nimettyyn viralliseen laboratorioon yhdessä analyysin suorittajan tarvitsemien tietojen kanssa.

10. NÄYTTEENOTTOPÖYTÄKIRJA

Jokaisesta näytteenotosta on laadittava näytteenottopöytäkirja, josta jokainen tutkittava erä ja sen määrä voidaan yksiselitteisesti tunnistaa.

Näytteenottopöytäkirjassa on mainittava myös mahdolliset poikkeamat tässä asetuksessa säädetystä näytteenottomenettelystä.

Sen lisäksi, että näytteenottopöytäkirja toimitetaan virallisen tutkimuslaboratorion saataville, se toimitetaan rehualan toimijan saataville ja/tai rehualan toimijan nimeämän laboratorion saataville.”

⁽¹⁾ Kaikki kokareet on hienonnettava (tarvittaessa ottamalla ne erilleen näytteestä ja panemalla ne hienonnettuna näytteeseen takaisin).

⁽²⁾ Paitsi jos kyse on karkearehusta tai nurmirehusta, jonka ominaispaino on pieni.

⁽³⁾ Paitsi jos kyse on karkearehusta tai nurmirehusta, jonka ominaispaino on pieni.

LIITE II

"LIITE II

REHUIEN MÄÄRITYSMENETELMIÄ KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

A. NÄYTTEIDEN VALMISTAMINEN MÄÄRITYSTÄ VARTEN

1. **Tarkoitus**

Seuraavassa esitettävät menetelmät koskevat näytteiden valmistusta määrittystä varten; näytteet lähetetään tutkimuslaboratorioihin sen jälkeen, kun ne on otettu liitteessä I vahvistettujen säännösten mukaisesti.

Laboratorionäytteet on valmistettava siten, että määrittymenetelmää varten punnittava määrä näytettä on homogeeninen ja edustaa tutkittavaa lopullista näytettä.

2. **Varotoimenpiteet**

Näytteen valmistuksessa noudatettava menettely riippuu käytettävistä määrittymenetelmistä ja valvonnan kohteena olevista ainesosista tai aineista. Tästä syystä on olennaisen tärkeää varmistaa, että näytteiden esikäsittely on käytettävien määrittymenetelmien ja valvonnan kohteena olevien ainesosien tai aineiden kannalta asianmukainen.

Kaikki toimenpiteet on suoritettava siten, että vältetään mahdollisimman hyvin näytteen saastuminen ja sen koostumuksen muuttuminen.

Näyte on jauhettava, sekoitettava ja seulottava viipymättä siten, että se altistuu ilmalle ja valolle mahdollisimman vähän. Sellaisia myllyjä ja jauhatuslaitteita, joissa näytteen huomattava lämpeneminen on todennäköistä, ei pidä käyttää.

On suositeltavaa jauhaa erityisen lämmönarat rehut käsin. Lisäksi on huolehdittava siitä, ettei itse välineistö ole kontaminaation lähde.

Jos näytettä ei voida valmistaa ilman, että sen kosteuspitoisuus muuttuu merkittävästi, on kosteuspitoisuus määritettävä ennen valmistusta ja sen jälkeen liitteessä III olevassa A osassa säädetyn menetelmän mukaisesti.

3. **Menettely**3.1 *Yleinen menettely*

Näyte määrittymenetelmää varten otetaan lopullisesta näytteestä. Kartiomurskaimen ja neljännesmenetelmän käyttöä ei suositella, koska ne saattavat aiheuttaa suuren jakovirheriskin.

3.1.1 *Sellaisenaan jauhettavat rehut*

— Seulottu lopullinen näyte sekoitetaan ja kerätään tarkoituksenmukaiseen puhtaaseen, kuivaan ja ilmatiiviisti suljettavaan säiliöön. Näyte sekoitetaan uudelleen täydellisen homogoinnin varmistamiseksi välittömästi ennen määrittymenetelmää varten tehtävää näytteen punnitsemista.

3.1.2 *Kuivauksen jälkeen jauhettavat rehut*

— Jollei määrittymenetelmissä toisin mainita, lopullinen näyte kuivataan kosteuspitoisuuteen 8–12 % käyttäen esikuivatusmenetelmää, joka esitetään liitteessä III olevan A osan 4.3 kohdassa kuvatun kosteudenmäärittymenetelmän yhteydessä. Tämän jälkeen käsittelyä jatketaan edellä 3.1.1 jaksossa esitetyllä tavalla.

3.1.3 *Nestemäiset tai puolijuoksevat rehut*

— Lopullinen näyte kerätään sopivaan puhtaaseen, kuivaan ja ilmatiiviisti suljettavaan säiliöön. Näyte sekoitetaan perusteellisesti täydellisen homogoinnin varmistamiseksi välittömästi ennen määrittystä varten tehtävää määrösan punnitsemista.

3.1.4 *Muut rehut*

— Jos lopullista näytettä ei voida valmistaa jollain edellä esitetyllä tavalla, se on valmistettava sellaisella tavalla, jolla varmistetaan, että määrittymenetelmää varten punnitut näytteet ovat homogeenisia ja edustavat lopullisia näytteitä.

3.2 *Erittymenettely, jos kyse on visuaalisesta tarkastuksesta tai mikroskooppitutkimuksesta tai jos koko kokoomanäyte homogoidaan*

— Jos kyse on visuaalisesta tarkastuksesta (ilman mikroskooppia), niin tutkitaan laboratorionäyte kokonaisuudessaan.

— Jos kyse on mikroskooppitutkimuksesta, laboratorio saa supistaa kokoomanäytettä tai siitä supistettua näytettä edelleen. Lopulliset näytteet toimijan oikeusturvan takaamiseksi ja vertailumittauksia varten otetaan samalla näytteenjakomenettelyllä kuin otetaan vastaavasti lopullinen näyte valvontatoimenpiteitä varten.

— Jos koko kokoomanäyte homogenisoidaan, lopulliset näytteet otetaan homogenoitusta kokoomanäytteestä.

4. Näytteiden säilytys

Näytteet on säilytettävä lämpötilassa, jossa niiden koostumus ei muutu. Vitamiinien tai valolle erityisen herkkien aineiden määrittämiseen tarkoitettuja näytteitä on varastoitava olosuhteissa, joissa valo ei pääse vaikuttamaan niihin haitallisesti.

B. MÄÄRITYSMENETELMISSÄ KÄYTETTÄVIÄ REAGENSSEJA JA VÄLINEITÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1. Jollei määritysmenetelmissä toisin mainita, kaikkien reagenssien on oltava analysilaita (p.a.). Hivenainejäämiä määritettäessä reagenssien puhtaus on tarkistettava nollanäytteellä. Saatujen tuloksien mukaan voi reagenssien lisäpuhdistus olla tarpeen.
2. Määritysmenetelmän työvaiheissa, joihin liittyy liuosten valmistusta, laimennusta, huuhtelua tai pesua ja joissa käytettävän liuotimen tai laimennusliuoksen laatua ei ole mainittu, on käytettävä vettä. Pääsääntöisesti tämän veden on oltava demineralisoitua tai tislattua. Tietyissä erityistapauksissa, jotka on mainittu määritysmenetelmissä, on vesi puhdistettava erityisillä puhdistusmenetelmillä.
3. Tutkimuslaboratorioissa käytettävistä välineistä määritysmenetelmissä mainitaan ainoastaan erikoisinstrumentit ja -välineet tai erityiskäyttöön tarkoitettuja instrumentteja ja välineitä. Niiden on oltava puhtaita etenkin määritettäessä hyvin pieniä ainemääriä.

C. MÄÄRITYSMENETELMIEN KÄYTTÖ JA TULOSTEN ILMOITTAMINEN

1. Uttomenettely

Useat menetelmät edellyttävät erityistä uuttomenetelmää. Pääsääntöisesti voidaan soveltaa myös muita uuttomenetelmiä kuin menetelmän kuvauksessa tarkoitettu menetelmä, jos voidaan osoittaa, että käytetyn menetelmän uuttoteho on analysoitavan materiaalin osalta samantasoinen kuin menetelmässä kuvatun menetelmän uuttoteho.

2. Puhdistusmenettely

Useat menetelmät edellyttävät erityistä puhdistusmenetelmää. Pääsääntöisesti voidaan soveltaa myös muita puhdistusmenetelmiä kuin menetelmän kuvauksessa tarkoitettu menetelmä, jos voidaan osoittaa, että käytetty puhdistusmenettely johtaa tutkittavaa materiaalia analysoitaessa analyysituloksiin, jotka vastaavat menetelmässä mainittua menetelmää käytettäessä saatuja tuloksia.

3. Määritysten lukumäärä

Jos haitallisten aineiden määrittämisessä ensimmäisen määrittämisen tulos on merkittävästi (> 50 %) valvottavaa arvoa alempi, lisämäärittäykset eivät ole tarpeen edellyttäen, että asianmukaisia laatumenetelmiä on sovellettu. Muissa tapauksissa rinnakkaismäärittäminen (toinen määrittäminen) on tarpeen, jotta voidaan sulkea pois mahdollinen sisäinen ristikonaminaatio tai näytteiden sekoittuminen vahingossa. Sääntöjenmukaisuuden varmistamiseen käytetään näiden kahden määrittämisen keskiarvoa, mittausepävarmuus huomioon ottaen.

Jos kyse on aineen tai ainesosan ilmoitetun pitoisuuden valvonnasta ja jos ensimmäisen määrittämisen tulos vahvistaa ilmoitetun pitoisuuden eli määrittämisen tulos on ilmoitetun pitoisuuden hyväksyttävällä vaihteluvälillä, lisämäärittäykset eivät ole tarpeen edellyttäen, että asianmukaisia laatumenetelmiä on sovellettu. Muissa tapauksissa kaksoismäärittäminen (toinen määrittäminen) on tarpeen, jotta voidaan sulkea pois mahdollinen sisäinen ristikonaminaatio tai näytteiden sekoittuminen vahingossa. Sääntöjenmukaisuuden varmistamiseen käytetään näiden kahden määrittämisen keskiarvoa, mittausepävarmuus huomioon ottaen.

Joissain tapauksissa hyväksyttävä vaihteluväli määritellään lainsäädännössä, esimerkiksi rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/373/ETY, komission direktiivien 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/ETY ja 96/25/ETY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 767/2009⁽¹⁾.

4. Käytetyn määrittämenetelmän ilmoittaminen

Tutkimustodistuksessa on mainittava käytetty määrittämenetelmä.

5. Määrittäytuloksen ilmoittaminen

Analyysitulokset on ilmaistava määrittämenetelmässä vahvistetulla tavalla asianmukaisella merkitsevien numeroiden tarkkuudella, ja tulos on tarvittaessa korjattava sen mukaan, mikä lopullisen näytteen kosteuspitoisuus oli ennen näytteen valmistamista.

⁽¹⁾ EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1.

6. Mittausepävarmuus ja saanto haitallisten aineiden määrittämisessä

Direktiivissä 2002/32/EY tarkoitettujen haitallisten aineiden ollessa kyseessä eläinten rehuksi tarkoitettua tuotetta ei pidetä vahvistetun enimmäispitoisuuden mukaisena, kun kyse on kosteuspitoisuudeltaan 12 prosentin rehusta, jos analyysituloksen katsotaan ylittävän enimmäispitoisuuden, kun otetaan huomioon laajennettu mittausepävarmuus ja korjaus saannon suhteen. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytetään määritettyä pitoisuutta, joka on korjattu saannon suhteen ja josta on vähennetty laajennettu mittausepävarmuus. Tätä menettelyä sovelletaan ainoastaan silloin, kun määrittämismenetelmässä voidaan arvioida mittausepävarmuus ja korjata tulos saannon suhteen (esimerkiksi mikroskooppitutkimuksessa tämä ei ole mahdollista).

Analyysitulokset on esitettävä seuraavalla tavalla (sikäli kuin käytetty määrittämismenetelmän mittausepävarmuus voidaan arvioida ja tulos korjata saannon suhteen):

- a) saannon suhteen korjattuna, saantoaste ilmoitetaan. Korjaus saannon suhteen ei ole tarpeen, jos saantoaste on 90–110 prosenttia.
- b) muodossa $x \pm U$, jossa x on analyysitulokset ja U on mittaukseen liittyvä laajennettu epävarmuus, käyttäen kattavuuskerrointa 2, jolloin luotettavuustaso on noin 95 prosenttia.

Jos analyysitulokset on kuitenkin merkittävästi (> 50 %) valvottavaa arvoa alempi ja edellyttäen, että asianmukaisia laatumenettelyjä on sovellettu ja määrittämismenetelmän ainoana tarkoituksena on todeta säännösten noudattaminen, analyysitulokset voidaan ilmoittaa ilman korjausta saannon suhteen, ja saantoaste ja mittausepävarmuus voidaan näissä tapauksissa jättää pois.”
